

[N. Chr. Christensen.]

bistået af vore egne læger — der fandtes jo ikke mindre end tre i udvalget — rejste problemer, som måtte undersøges grundigt, også fordi de udvalgsmedlemmer, der ikke nyder den ære at tilhøre lægestanden, naturligvis måtte tegne en forsikring imod de gentagne beskyldninger for, at der ikke er taget strengt saglige hensyn.

Konklusionen af de forhandlinger, der har fundet sted, og de oplysninger, der er givet, er blevet, at forslagsstillerne, som ønsker sagen vedrørende det nordjyske sindssygehospital udsendt til ny bedømmelse, ikke har turdet opretholde de afvisende betragtninger overfor det engang valgte sted, overfor Brønderslev, men ved et ændringsforslag til det oprindeligt stillede forslag fastlægger en retningslinie for undersøgelserne. Denne retningslinie går ud på, at Brønderslev skal bevares som plejehjem, og specialafdelinger skal knyttes til de store sygehuse i Hjørring og Aalborg. Således skulle der falde noget af til hver af de tre byer, der før lovens vedtagelse for 2½ år siden deltog i slutspurten om det nordjyske sindssygehospital.

Man kan vist godt kalde dette for en salomonisk afgørelse, men derfor behøver det jo ikke at være en viis afgørelse. For mig at se er det i hvert tilfælde en udvej, der har mere med lokale synspunkter end med saglighed at gøre. Denne fremgangsmåde anvises af 7 af udvalgets medlemmer, medens et andet mindretal, der også tæller 7 medlemmer, har svært ved at få øje på sagligheden i en sådan fremgangsmåde. Det er på disse udvalgsmedlemmers vegne og som valgt af mit parti til ordfører i denne sag, at jeg skal tillade mig at fremsætte nogle betragtninger, der vil konkludere i, at loven ikke bør omstødes, og at de arbejder, der er påbegyndt i tillid til, at man kunne stole på den engang truffne rigsdagsbeslutning, kan fortsættes, så rejsningen af det stærkt ønskede hospital for Nordjylland ikke skubbes ud i det uvisse.

Før behandlingen blev afbrudt, for at sagen kunne overgå til udvalgsbehandling, argumenterede de ærede medlemmer hr. Jørgen Jørgensen, hr. Fibiger, hr. Mogens Fog og hr. Viggo Starcke for, at der burde tages hensyn til sagkundskaben, og disse udtalelser var naturligvis foranlediget af

lægeautoriteternes henvendelse. Må jeg hertil sige, at jeg har den allerstørste respekt for lægevidenskaben. Vi søger gerne råd og vejledning, men når dette er sket, er det rigsdagens ansvar at træffe afgørelsen og stå fast på den, selvom ikke alle, der kan komme ind under begrebet sagkundskab, føler sig tilfredsstillet herved.

Den betragtning, som det ærede medlem hr. Fibiger fremsatte om, at vi jo her i rigsdagen gang på gang lavede love om, synes jeg er letsindigt anvendt i den forbindelse, hvori det ærede medlem her anvendte den. Det var dog en lov, som gav bl. a. de egne, det ærede medlem repræsenterer, visse forhåbninger om, at man kunne stole på de afgørelser, som var truffet i dette høje ting, før behandlingen blev afbrudt. Den tilsluttende modtagelse, lægehenvendelsen har fået hos en del af det høje tings medlemmer, bygger bl. a. på, at der står en enig lægestand bag henvendelsen, og man finder det uforsvarligt at bygge det planlagte hospital. Man kan af denne henvendelse og de kommentarer, der er knyttet dertil, meget let få det indtryk, at den omstridte rigsdagsbeslutning er truffet, uden at sagkundskaben er taget med på råd. Dette gælder dels udvælgelsen af stedet, dels formen for sindssygehospitalet.

Må jeg minde om — jeg synes egentlig, at udvalgets ærede formand burde have gjort det —, at det nordjyske sindssygehospital aldeles ikke er frugten af en eller anden politisk aktion. Det er resultatet af en sagkyndig kommissions betænkning, og i denne kommission var ikke alene institutionen statens sindssygevæsen repræsenteret, men også overlægerne ved sindssygehospitalerne og sundhedsstyrelsen. Ansete og sagkyndige mænd gik ind for en ordning, der bygger på den vedtagne form for sindssygehospitaler. Tilslutningen blandt disse sagkyndige mænd var enstemmig, og disse kommissionsmedlemmer slutter med særlig at fremhæve Brønderslev og Aalborg udfra de begrundelser, som tidligere er fremført fra denne talerstol. Udvalget og rigsdagen valgte Brønderslev på grund af de rolige omgivelser, og fordi denne by ligger midt i den landsdel, som har rejst kravet om sindssygehospitalet. Der findes ikke i kommissionsbetænkningen en eneste bemærkning, heller ikke fra lægerne, der